

Familieplejerundersøgelsen

November 2011

1. Hovedresultater

Denne rapport omhandler en elektronisk survey, som Socialpædagogerne har gennemført blandt familieplejere i september 2011. Rapporten beskæftiger sig med fem emner: supervision, uddannelse, høring, vederlag og tilsyn. I dette afsnit opsummeres kort undersøgelsens hovedresultater, og i de følgende afsnit uddybes disse.

Da Barnets Reform trådte i kraft pr. 1. januar 2011 fik familieplejere både ret og pligt til efteruddannelse. Den kommunalbestyrelse, der godkender plejefamilien, skal sikre, at familien løbende gennemfører den fornødne efteruddannelse, herunder kurser svarende til minimum to hele kursusdage årligt. 71 % af respondenterne har ikke modtaget efteruddannelse svarende til to hele kursusdage i 2011. Af denne gruppe svarer 70 %, at der heller ikke er taget initiativ til efteruddannelse i indeværende år.

Tilmed har 33 % af respondenterne aldrig nogensinde været på kursus i at være plejefamilie, og ud af den gruppe, der har været på kursus, fik hele 64 % ikke deres kursus før de modtog børn eller unge i pleje.

Med Barnets Reform fik familieplejere ligeledes ret og pligt til supervision. Af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser fremgår det, at det er vurderet, at de nye bestemmelser betyder, at supervisionen til en traditionel plejefamilie øges med gennemsnitligt 19 timers supervision om året. Næsten en tredjedel af respondenterne har ikke modtaget den lovpligtige supervision i 2011. De respondenter, der har fået supervision i 2011, har i gennemsnit fået 10,1 timer. Den gennemsnitlige stigning på 19 timers supervision om året til en traditionel plejefamilie kan altså langt fra have fundet sted.

Ifølge Serviceloven skal kommunalbestyrelsen, inden der træffes afgørelse om ændret samvær, hjemgivelse eller ændret anbringelsessted for barnet eller den unge, indhente udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen. 45 % af respondenterne har, inden for det sidste år, oplevet, at der er sket ændringer i en af de ovenfor nævnte forhold. 32 % af denne gruppe respondenter blev ikke lovpligtigt hørt forinden ændringen blev besluttet.

Hvis et barn eller en ung er anbragt i familiepleje af kommunen, udbetaler kommunen et plejevederlag til familien. Hver fjerde respondent har oplevet, at der er sket ændringer i antallet af plejevederlag, og 82 pct. af denne gruppe, er blevet sat ned i vederlag, ofte uden at være blevet hørt forinden. I hvert fjerde af de tilfælde, hvor vederlag er blevet sat ned, har begrundelsen været, at kommunen skulle gennemføre besparelser.

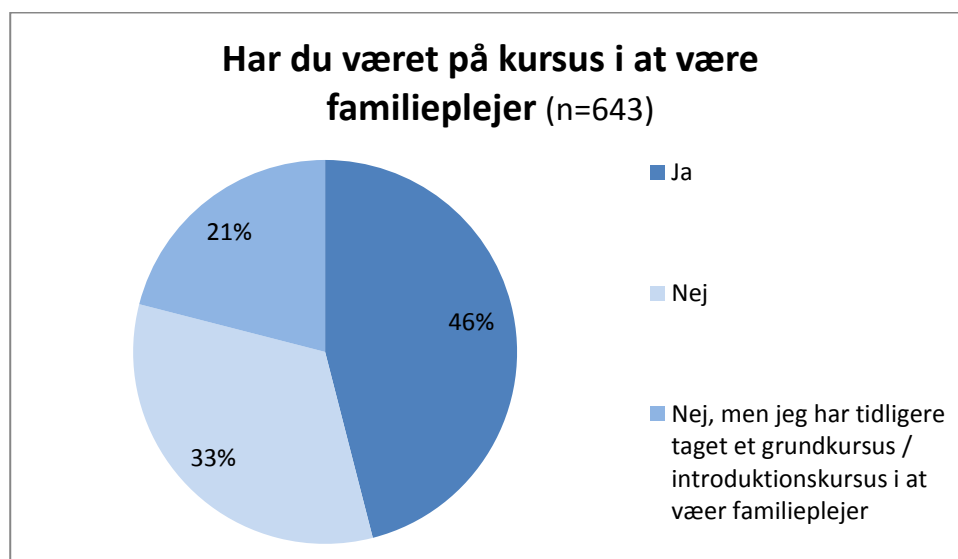
Ved anbringelse af børn og unge uden for hjemmet skal der ske et løbende tilsyn. Dette tilsyn omfatter mindst to årlige besøg på anbringelsesstedet. Næsten tre ud af fire respondenter svarer, at de har haft enten et eller to af de lovpligtige tilsyn i indeværende år. Dog har en fjerdedel af respondenterne ikke haft et eneste tilsynsbesøg i indeværende år, og mange udtrykker stor frustration over dette.

2. Uddannelse

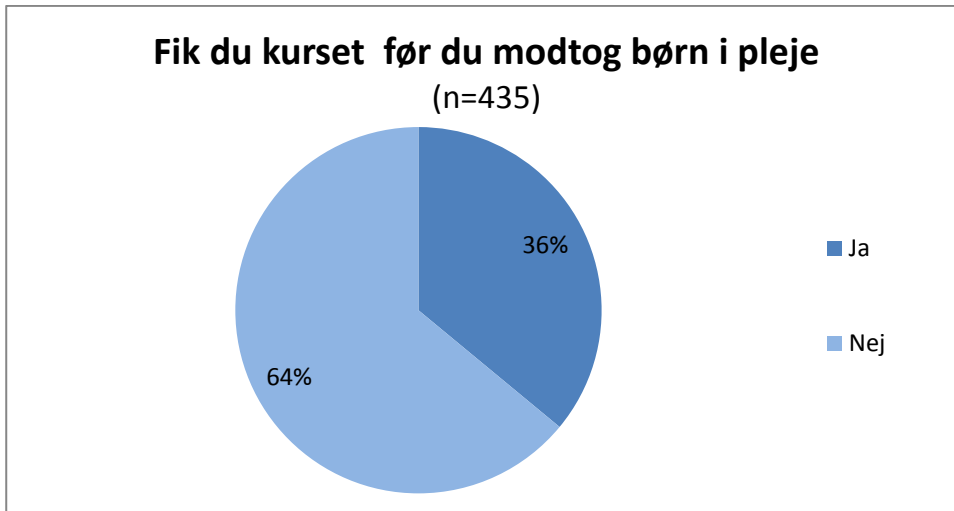
Efter Servicelovens § 142 stk. 3 skal plejefamilien deltage i et grundkursus, der giver dem den fornødne information og viden om at være plejefamilie. Kurset skal være gennemført inden familien modtager barnet i pleje, medmindre særlige forhold gør sig gældende.

Barnets Reform trådte i kraft d. 1. januar 2011, og med den fik familieplejerne ret og pligt til efteruddannelse. Dette fremgår af Servicelovens § 142, stk. 4, hvor der står, at den kommunalbestyrelse, der godkender plejefamilien, skal sikre, at plejefamilien efter anbringelsen løbende gennemfører den fornødne efteruddannelse i overensstemmelse med plejeopgavens omfang, herunder kurser, der som minimum svarer til to hele kursusdage årligt.

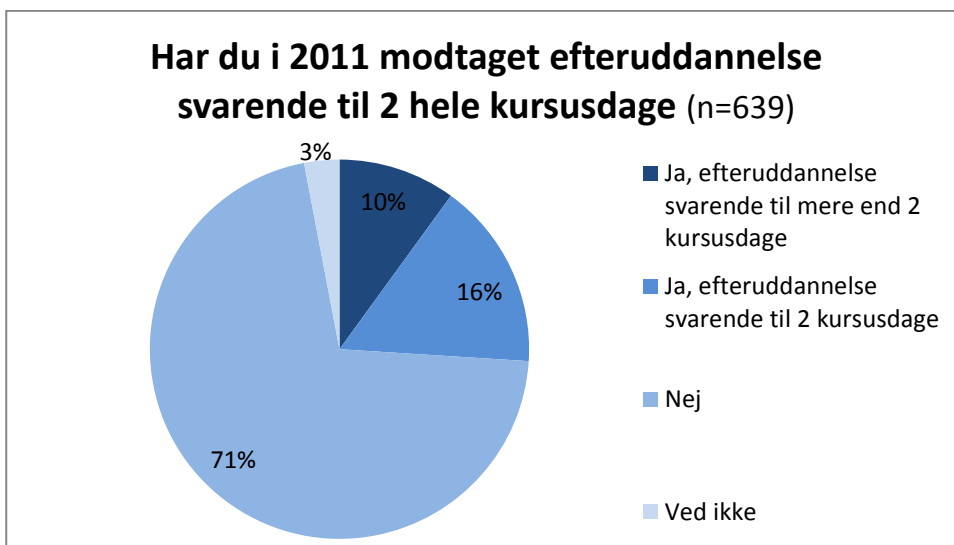
Lidt under halvdelen af respondenterne (46 %) har været på kursus i at være familieplejer. 33 % af respondenterne har aldrig været på kursus, mens 21 % tidligere har været på grund- eller introduktionskursus i at være familieplejer.

Tilmed fik hele 64 % af den gruppe respondenter, der har været på kursus i at være familieplejer, ikke deres kursus før de modtog børn eller unge i pleje.

Ydermere har 71 % af respondenterne ikke modtaget den lovpligtige efteruddannelse svarende til 2 hele kursusdage i 2011.

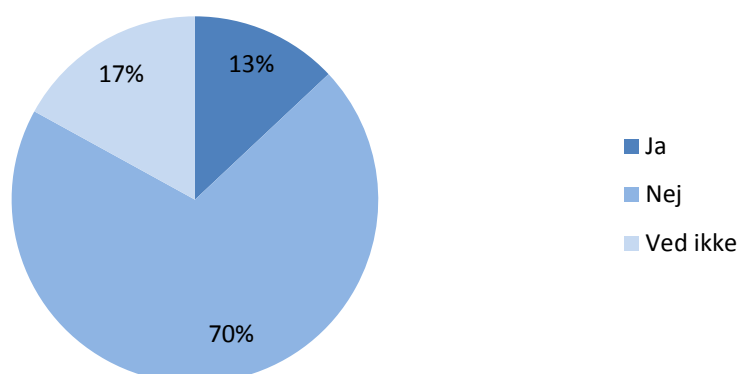

En af de forholdsvis få respondenter, der har fået efteruddannelse svarende til to kursusdage i 2011, kommenterer:

"Jeg mener, at det udbudte niveau er alt for lavt i forhold til opgavernes art. Og jeg har i forvejen en god viden som uddannet sygeplejerske. Jeg mener niveauet bør hæves! Og jeg oplever at mange af mine medkursister er underuddannede indenfor feltet".

70 % af de respondenter, der ikke har modtaget efteruddannelse svarende til 2 hele kursusdage i 2011, svarer, at der heller ikke er taget initiativ til efteruddannelse i indeværende år, således at efteruddannelses svarer til lovens krav, mens kun 13 % svarer, at der er taget initiativ til efteruddannelse og 17 % ikke ved det.

Er der taget initiativer til efteruddannelse for dig, som skal foregå i indeværende år (n=460)

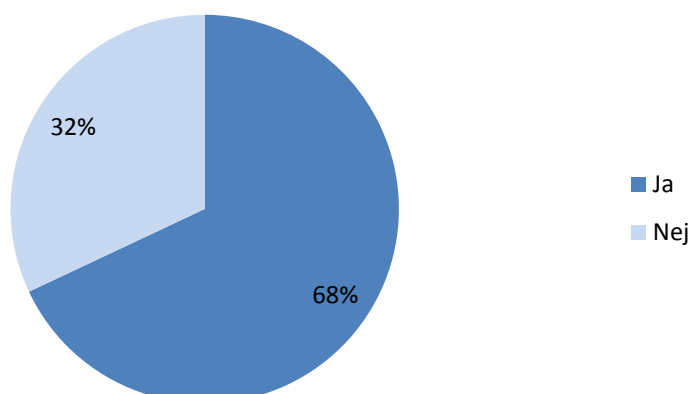
3. Supervision

Med Barnets Reform fik familieplejere ligeledes ret og pligt til supervision. Dette fremgår af Servicelovens § 142, stk. 4. Det er den kommunalbestyrelse, der godkender plejefamilien, der skal sørge for supervisionen i overensstemmelse med plejeopgavens omfang.

Af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser fremgår det, at i beregningerne af lovforslagets økonomiske konsekvenser er det vurderet, at de nye bestemmelser betyder, at supervisionen til en traditionel plejefamilie øges med gennemsnitligt 19 timers supervision om året i forhold til den daværende situation.

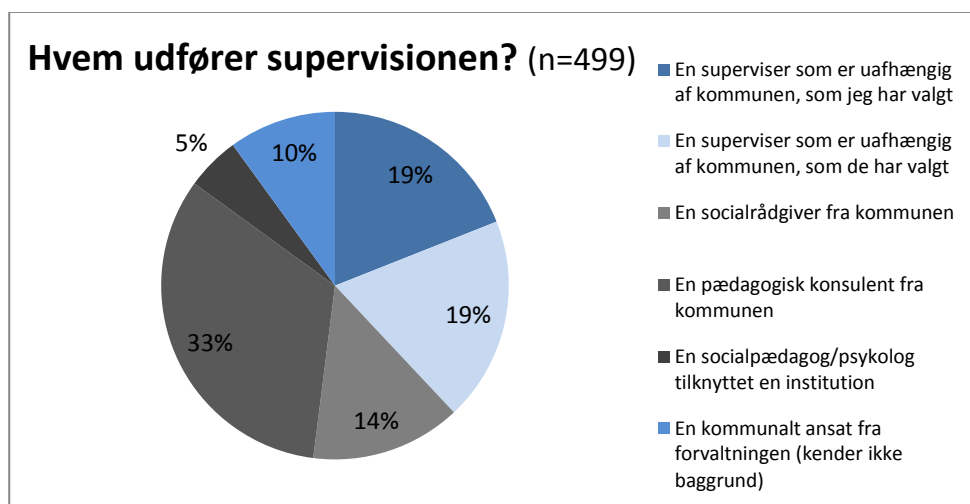
Næsten en tredjedel af respondenterne har ikke modtaget den lovpligtige supervision i 2011.

Har du i 2011 modtaget supervision (n=640)

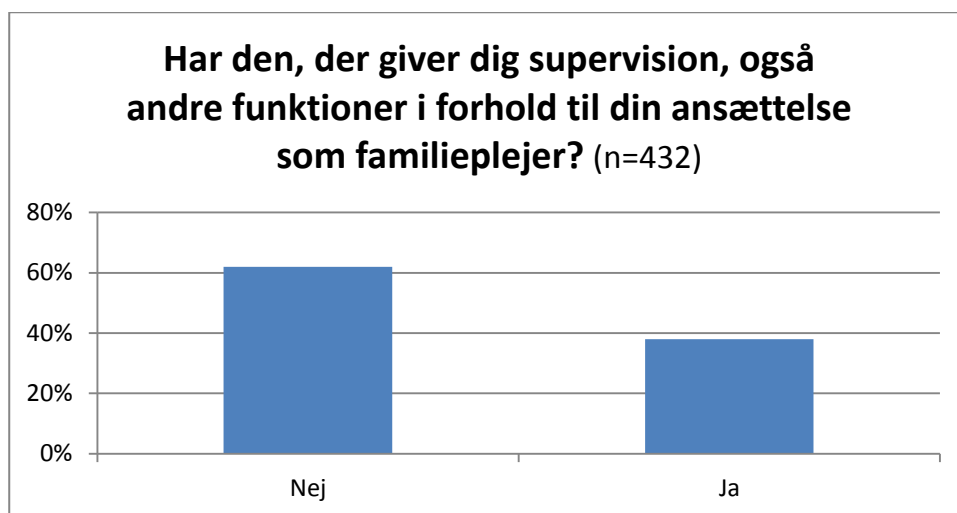

416 respondenter ud af de 434 der svarede ja til, at de har fået supervision i 2011, har også angivet i hvor mange timer, de har fået supervision. Det gennemsnitlige antal supervisions-

timer en plejefamilie har fået i 2011 er således 10,1 timer. Den gennemsnitlige stigning på 19 timers supervision om året til en traditionel plejefamilie kan altså langt fra have fundet sted.

Det er forskelligt hvem der udfører supervisionen blandt respondenterne. I 33 % af tilfældene er det en pædagogisk konsulent fra kommunen, i 19 % af tilfældene er det en supervisor som er uafhængig af kommunen og som respondenter selv har valgt, i endnu 19 % af tilfældene er det en supervisor som er uafhængig af kommunen men som kommunen har valgt for respondenter, i 14 % af tilfældene er det en socialrådgiver fra kommunen, i 10 % af tilfældene er det en kommunalt ansat fra forvaltningen hvor respondenter ikke kender vedkommendes baggrund og i 5 % af tilfældene er det en socialpædagog/psykolog tilknyttet en institution.

For 28 % af respondenterne har den, der giver dem supervision, også andre funktioner i forhold til deres ansættelse.

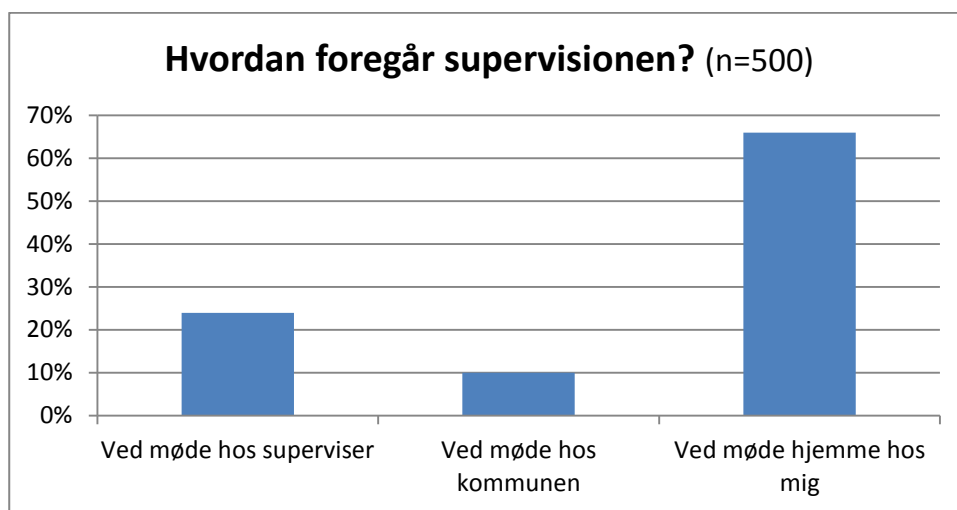
Alle 166 respondenter, der har svaret ja til, at den, der giver dem supervision, også har andre funktioner i forhold til deres ansættelse som familieplejer, har også svaret på, hvilke andre funktioner der er tale om.

Langt størstedelen svarer, at supervisor også er enten deres familieplejekonsulent, deres løn- og kontraktforhandler, deres anbringelseskonsulent, deres tilsynsførende eller den der godkender dem til at være plejefamilie.

En del respondenter giver udtryk for, at det er uhensigtsmæssigt med denne sammenblanding af roller:

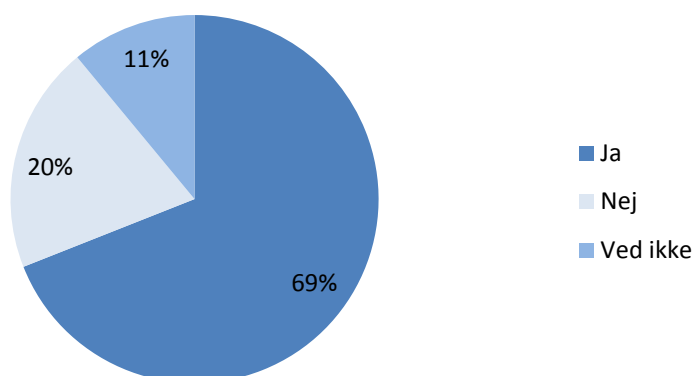
"Jeg har jo 2 former for supervision. Det, der giver mig mest, er supervisionen med psykologen, som ikke skriver rapporter til kommunen. Det er ikke fordi, at jeg ikke kan stå ved det vi laver, men det kan godt være private ting der indgår i snakken, for det er jo vores private rum vi arbejder i selv om vi udfører opgaver for det offentlige. Vi får mange roser og skulderklap, og det gør vores arbejde både sjovere og bedre for både os og plejebørn, det giver os en form for gejst i dagligdagen. Men fra Vejle Kommune er der flere funktioner fra supervisor, og der skal man bruge energi på at spore sig hen på, hvad kasket der nu er på. Det bliver mudret lidt rundt. Hvis vi nu siger, at det går alt for godt, kan vi så risikere at det får noget med lønnen at gøre? Hvis vi nu siger, at det går rigtig skidt, kan det så gå ud over vores plejebarn på sigt? Vi vil så gerne gøre et ordentligt arbejde, som vi også kan stå ved når barnet og/eller dets forældre måske senere ønsker aktindsigt".

"Det er min familieplejekonsulent som siger hun også er min supervisor. Hun kommer for at høre/se hvordan det går med børnene og os. Jeg mener ikke at det er supervision, men det er altså det kommunen mener".

I 66 % af tilfældene foregår supervisionen i respondentens eget hjem, i 24 % af tilfældene ved et møde hos supervisor og i 10 % af tilfældene ved et møde hos kommunen.

Har den supervision, du har modtaget, været tilstrækkelig? (n=437)

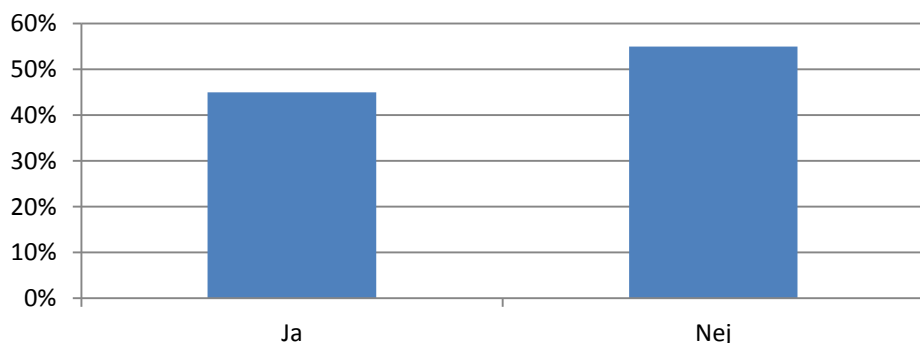
69 % af respondenterne synes, at den supervision som de har fået, har været tilstrækkelig, 20 % synes ikke, at den har været tilstrækkelig, mens 11 % ikke ved, om den har været tilstrækkelig.

4. Høring

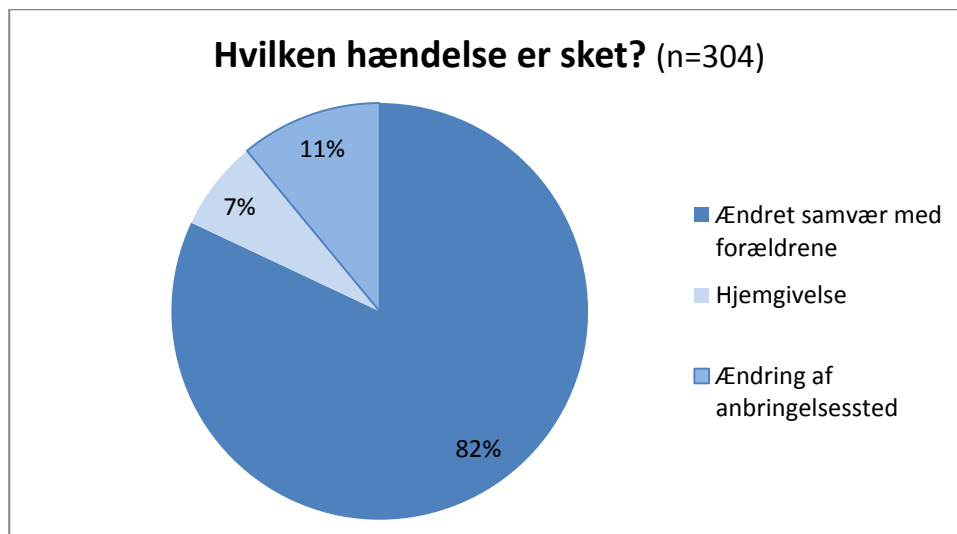
Ifølge Servicelovens § 69 stk. 5, skal kommunalbestyrelsen, inden der træffes afgørelse om ændret samvær, hjemgivelse eller anbringelsessted for det anbragte barn eller den anbragte unge, indhente udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen.

45 % af respondenterne svarer, at de inden for det sidste år har oplevet ændringer i forbindelse med samvær, hjemgivelse eller anbringelsessted for deres plejebarn.

Har du i år oplevet, at der er sket ændringer i forbindelse med samvær med forældre, hjemgivelse eller ændring i anbringelsessted? (n=632)

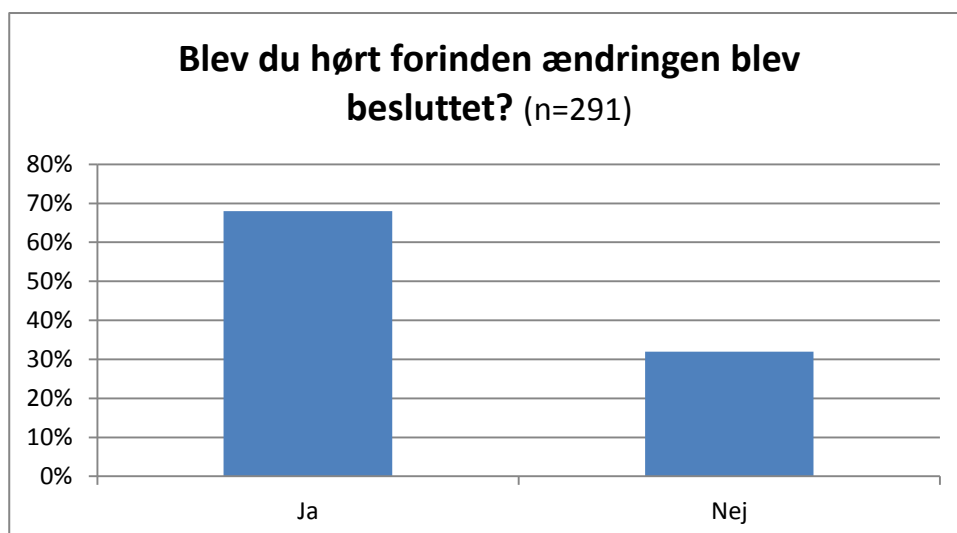
I langt de fleste tilfælde er der tale om en ændring i samværet mellem plejebarn og forældre (82 %), mens der i en mindre del af tilfældene er tale om en ændring i anbringelsessted (11 %) eller en hjemgivelse (7 %).

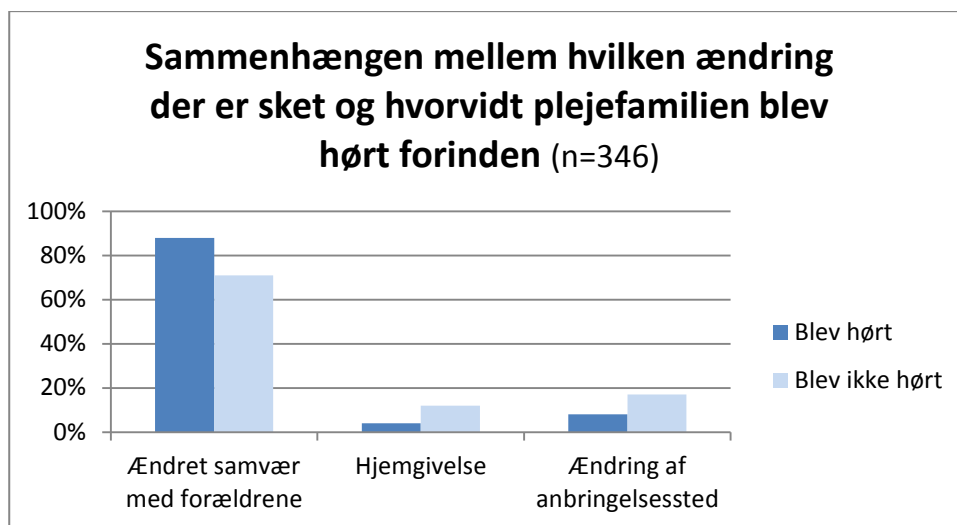
Respondenterne kunne også notere, hvis der var en anden ændring inden for det sidste år, som ikke faldt ind under de tre ovenfor nævnte kategorier. 64 respondenter har benyttet sig af denne mulighed. De hyppigst nævnte ændringer er i forbindelse med, at plejebarnet er fyldt 18 år og plejeforholdet derfor er ophørt og/eller at en aflastningsordning er kommet på plads.

Som tidligere nævnt er det lovpligtigt for kommunalbestyrelsen at indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen, inden der træffes afgørelse om ændret samvær, hjemgivelse eller anbringelsessted.

Næsten en tredjedel af respondenterne (32 %) svarer, at de ikke er blevet hørt forinden ændringen blev besluttet på trods af, at dette er lovpligtigt.

I forbindelse med ændringer i plejebarnets samvær med forældre, hjemgivelse og/eller anbringelsessted er det interessant, at der er forskel på hvorvidt plejefamilien høres.

Således er der en tendens til, at plejefamilien i højere grad høres i sager hvor der er tale om en ændring i samværet med plejebarnets forældre, end i sager hvor der er tale om hjemgivelse eller ændring i anbringelsessted.

En del respondenter benyttede også denne mulighed til at uddybe deres situation. Nedenfor er udvalgte citater:

"Bevilling til aflastning blev stoppet uden varsel, og samvær med den ene forælder optrappet på bekostning af faderen. Ingen blev hørt, hverken plejeforældre, samværs personer eller de læger der løbende undersøger barnet".

"Alt omkring samvær besluttes uden jeg/barnet bliver hørt. Udvidelse af samvær trods psykiaters bekymringer".

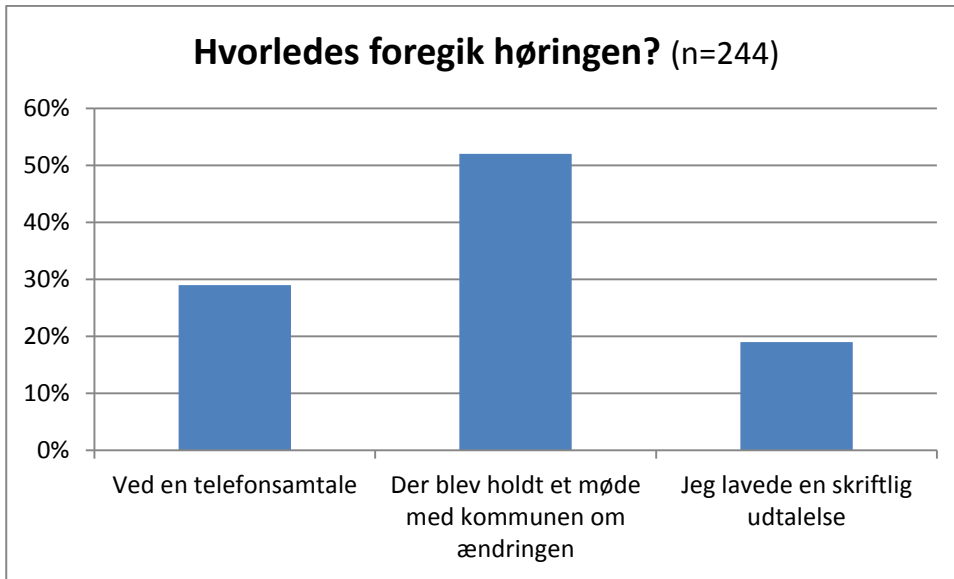
"Ophør af aflastning med begrundelse i besparelser, mod alle implicerede parter vilje, kun kommunen der ønskede det, for, som de sagde, så skulle der spares. Vi har haft to sådan sager i år med ulykkelige børn og forældre".

"I 2010 ændrede kommunen voldsomt ved samvær, uden at lytte til vores bekymring. Dette resulterede i at sagsbehandler ville fyre os pga. samarbejde. Blev ansat igen af afdelingsleder. Nu ny sagsbehandler".

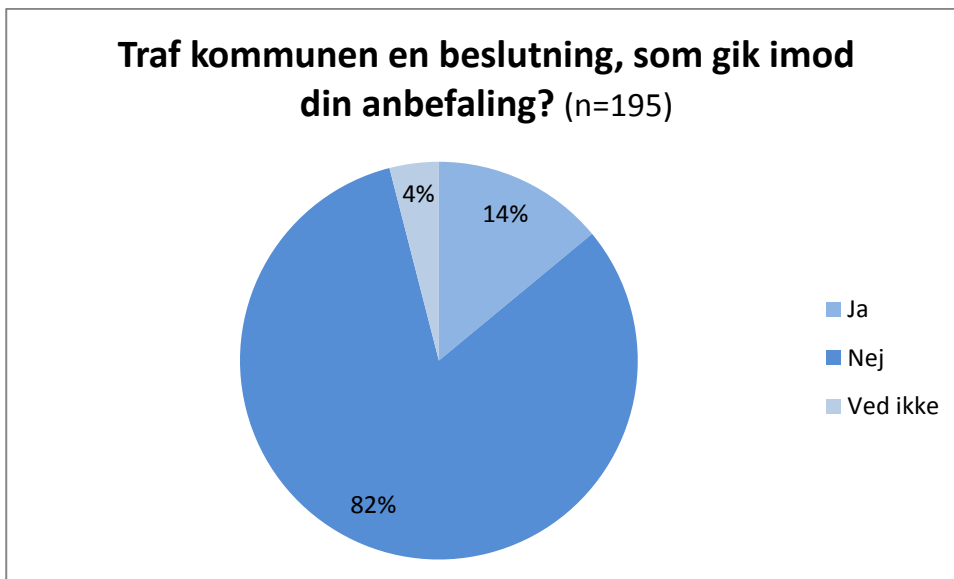
"Jeg fik ikke så mange valgmuligheder, da det blev besluttet at samvær skulle foregå i vores hjem - skulle bare give mit samtykke følte jeg".

"Det er rigtig fint med høring i forbindelse med flytning af et barn, men jeg syntes ikke der bliver taget hensyn til det man har at sige. Man bliver hørt men ikke "hørt", det er økonomi der vejer rigtig tungt".

For lidt over halvdelen af respondenterne (52 %) foregik høringen ved, at der blev holdt et møde med kommunen om ændringen. For 25 % foregik høringen ved en telefonsamtale og for 19 % ved, at respondenterne lavede en skriftlig udtalelse.

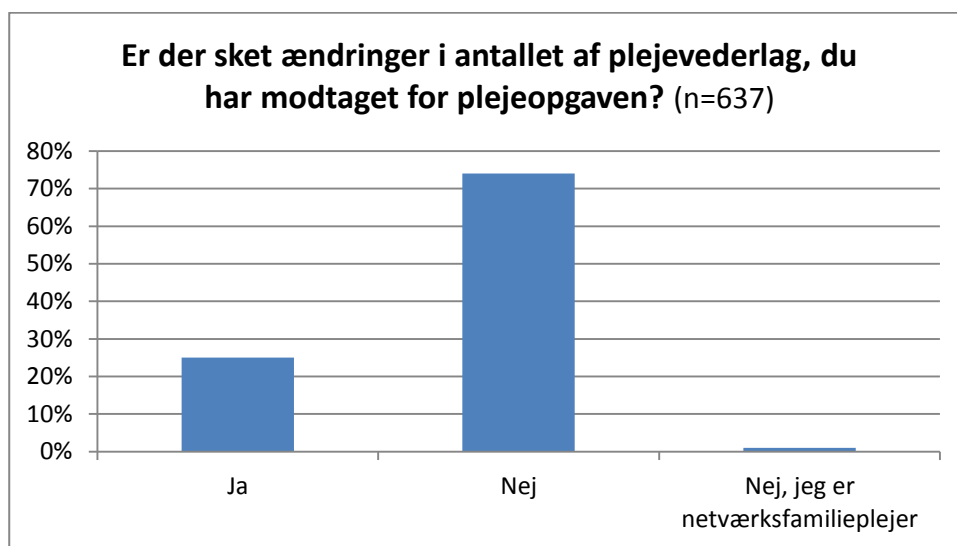
I 82 % af tilfældene traf kommunen en beslutning, som ikke gik imod respondenternes anbefaling, mens kommunen i 14 % af tilfældene traf en beslutning, som gik imod respondenternes anbefaling.

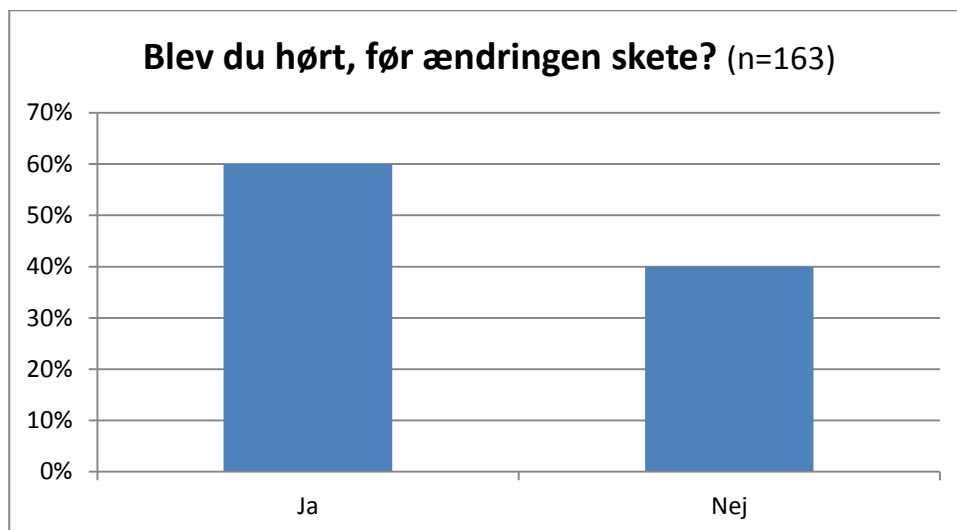
5. Vederlag

Hvis et barn eller en ung er anbragt i familiepleje af kommunen, udbetaler kommunen et plejevederlag til familien samt et beløb til kost, logi og tøj.

Respondenterne blev spurgt, hvorvidt der er sket ændringer i antallet af plejevederlag, som de modtager for plejeopgaven.

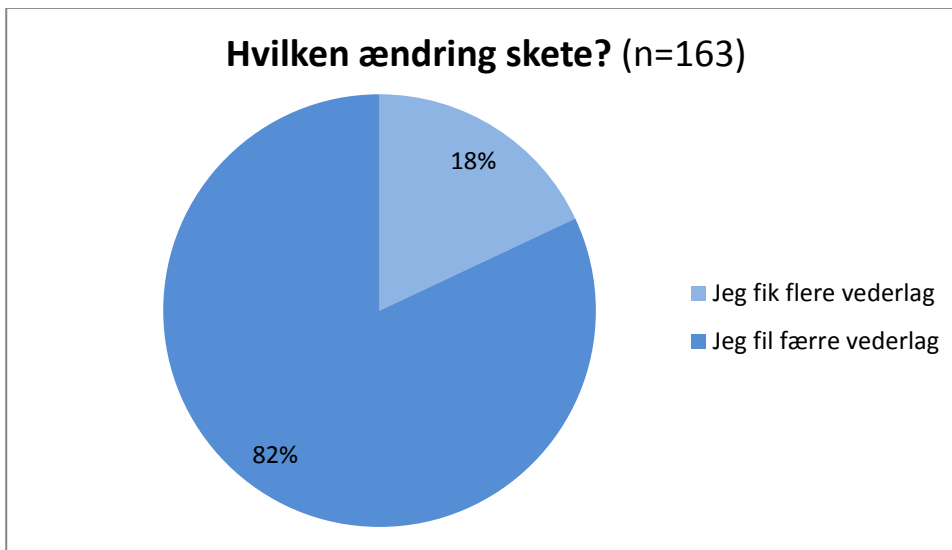

74 % af respondenterne svarer, at der ikke er sket ændringer i antallet af plejevederlag, som de modtager for plejeopgaven, mens 25 % svarer, at der er sket en ændring.

40 % af de respondenter, der har oplevet ændringer i antallet af plejevederlag, er ikke blevet hørt forinden ændringen skete.

I 82 % af de tilfælde, hvor antallet af plejevederlag blev ændret, blev respondenterne sat ned i vederlag, og kun i 18 % af tilfældene blev respondenterne sat op i vederlag.

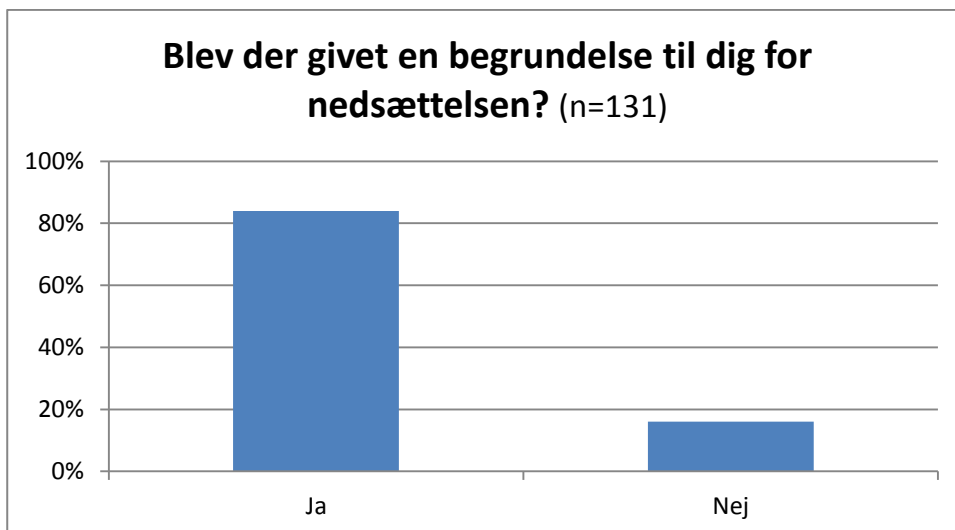

121 ud af de 134 respondenter, der har svaret, at de er gået ned i plejevederlag, har også svaret på, hvor mange plejevederlag de er gået ned: 47 % er gået ét vederlag ned, 32 % er gået to vederlag ned, 12 % er gået 3 vederlag ned og 5 % er gået 4 vederlag ned. 1 % er gået 0,5 vederlag ned, 1 % er gået 2,5 vederlag ned, 1 % er gået 3,5 vederlag ned, 1 % er gået 5 vederlag ned og endnu 1 % er gået 7 vederlag ned.

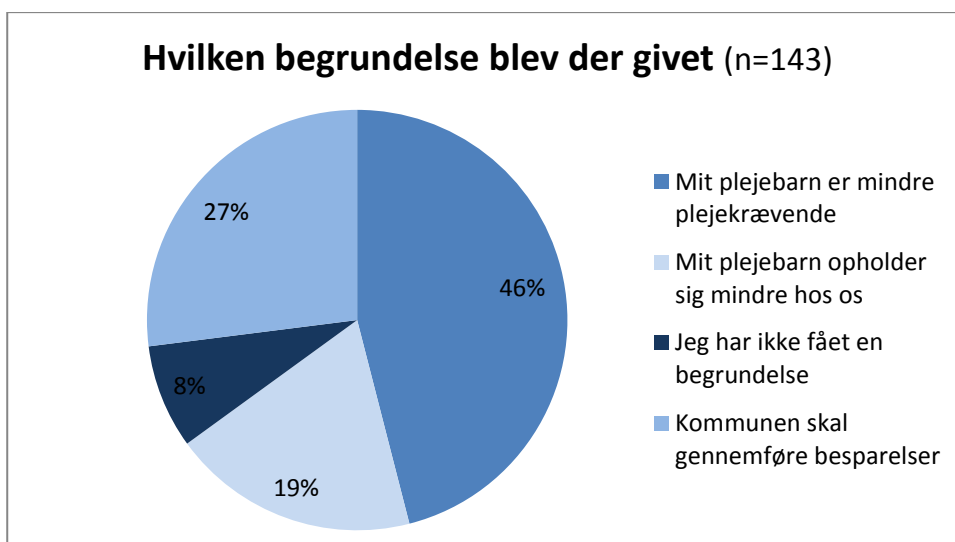
Ligeledes har 28 ud af de 29 respondenter, der har svaret, at de er gået op i plejevederlag, også svaret på, hvor mange plejevederlag de er gået op: 7 % er gået 0,5 vederlag op, 72 % er gået ét vederlag op, 14 % er gået to vederlag op, mens 7 % er gået 3 vederlag op.

Den gennemsnitlige respondenter, der er gået op i vederlag, er således gået op med 1,25 vederlag, mens den gennemsnitlige respondenter, der er gået ned i vederlag, er gået ned med 1,81 vederlag. Og andelen af respondenter, der er gået ned i vederlag, er tilmed langt større end andelen af respondenter, der er gået op i vederlag.

I 85 % af tilfældene, hvor vederlaget blev sat ned, blev der også givet en begrundelse for nedsættelsen.

Begrundelserne fordeler sig som vist nedenfor:

I 46 % af tilfældene blev et mindre plejekrævende plejebarn angivet som begrundelse for nedsættelse af plejevederlag. I 19 % af tilfældene var begrundelsen, at plejebarnet opholdt sig mindre hos plejefamilien. 8 % har ikke fået en begrundelse, mens 27 % har fået at vide, at nedsættelsen i vederlag skyldes kommunale besparelser.

Respondenterne kunne i forbindelse med dette spørgsmål skrive en eventuel kommentar, hvilket 50 respondenter har benyttet sig af. Flere respondenterne påpeger et af de store paradokser, der er på familieplejerområdet: når plejefamilierne gør et godt stykke arbejde, og barnet får det bedre, så sættes familien ned i vederlag, også selvom indsatsen er helt central fremover for at opretholde de gode resultater:

“Ved en stor og krævende indsats fra vores side var hendes trivsel og funktioner mm. hævet - men hun krævede stadig enormt meget ... Og det var jo netop kun pga. den kontinuerlige indsats, at hun havde den trivsel”.

"I har gjort arbejdet så godt, at børnene ikke længere udløser så høje vederlag, derfor sætter vi jer ned".

"Jeg blev nedsat 3 mdr. efter han flyttede ind med den begrundelse at han pludselig ikke var så plejekrævende".

"Odense Kommune begrundede nedsættelsen med, at plejebarnet er mindre krævende. Vi var selvfølgelig imod, da dette ikke er dokumenteret".

Det er en generel begrundelse, som bruges til os, har vi fundet ud af gennem netværksgrupper. Begrundelsen går på at, der må jo være sket forbedringer, ellers ... trusselsagtigt!"

"Jo bedre vi er des mindre i løn - meget motiverende for at gøre et godt stykke arbejde!"

Og så er der de respondenter, der stiller sig generelt undrende over for kommunernes måde at argumentere på og deres handlingsgrundlag:

"Der var ikke tale om forhandling - kommunen havde i forvejen bestemt antallet af vederlag. Hvilket vi fandt temmelig urimeligt, da hverken vores nye (nr. 8) sagsbehandler eller hendes funktionsleder endnu havde mødt børnene. Vederlagene var bestemt ud fra en 1 år gammel handleplan".

"En børnepsykiatrisk undersøgelse var i gang, men ikke færdig da kommunen besluttede nedskæringen. Da undersøgelsen var færdig viste det sig, at barnet er endnu mere behandlingskrævende end tidligere undersøgelser har vist".

"Alle børn i Viborg Kommune er blevet screenet med omhu, er udmeldingen fra kommunen. De har dog hverken set eller hørt barnet, og der er ikke indhentet oplysninger hverken fra skole daginstitution eller SFO"

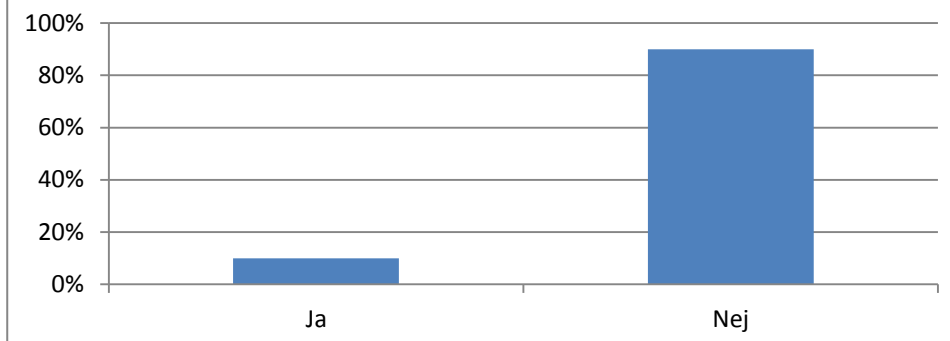
"Barnet er ikke blevet lettere at have, hvilket de heller ikke kunne dokumentere på et møde vi forlangte Sådan var det bare!"

"Jeg er blevet bedt om at finde et dagtilbud, fordi udgifterne hertil kommer til at figurere i et andet budget. Når hun er kørt ind bliver jeg sat de to tidligere bekrævet vederlag ned. Så det er en ændring, jeg står midt i - og jeg har kendskab til endnu en plejefamilie, der står i samme situation fra samme kommune".

Som tidligere nævnt får man som familieplejer tildelt et beløb til dækning af kost, logi og daglige fornødenheder for det anbragte barn.

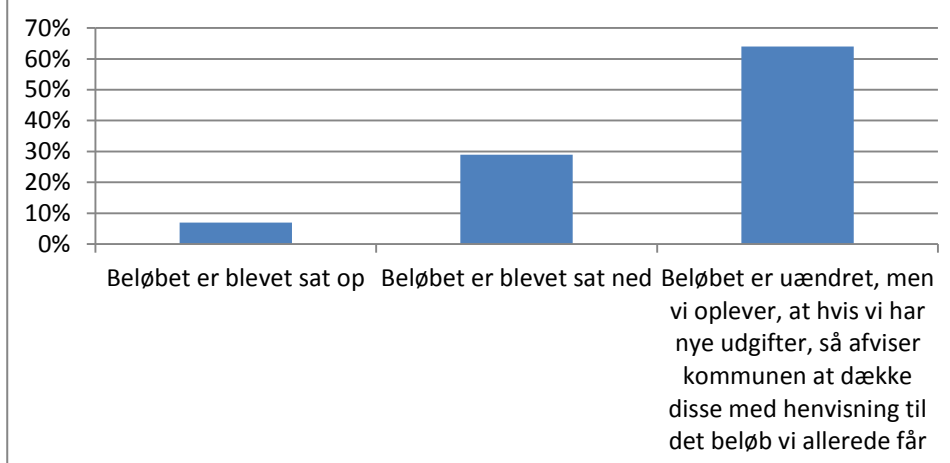
Kun 10 % af respondenterne har oplevet, at der er sket ændringer i dette beløb inden for det sidste år (udover den sædvanlige regulering pr. 1. januar).

Er der sket en ændring i beløbet til dækning af kost, logi og daglige fornødenheder inden for det sidste år? (n=635)

7 % af respondenterne har oplevet, at beløbet er blevet sat op, mens 29 % har fået sat beløbet ned.

Hvilke ændringer er sket? (n= 70)

Langt den største gruppe respondenter (64 %) har ikke fået ændret deres beløb, men de oplever, at, hvis de har nye udgifter, f.eks. i forbindelse med barnets eller den unges deltagelse i sportsaktiviteter, så afviser kommunen at dække disse udgifter med henvisning til det beløb, som plejefamilien allerede får.

Typisk angiver respondenterne, at det er ekstraudgifter til barnepige, medicin, briller, cykel, sportsaktiviteter, ferier, kørselsgodtgørelse samt fødselsdags/julegaver og konfirmation de ikke kan få bevilliget.

Som en respondent skriver: "Jeg syntes, vi modtager for lidt i forhold til hvad et barn kræver i dag. Vi bruger egen løn til at betale tøj og andre ting, som barnet har behov for. Vi mener det er vigtigt for selvværet, at barnet kan gå i samme påklædning som andre på skolen, og at de kan deltage i aktiviteter på lige fod med dem de går i skole med. Det kan på ingen måde lade sig gøre med den betaling, vi får til hjælp til dette".

Flere respondenter påpeger, at der på sin vis er tale om en 'usynlig' lønnedgang, samt at de sættes ned på andre områder, hvis de presser på for flere midler:

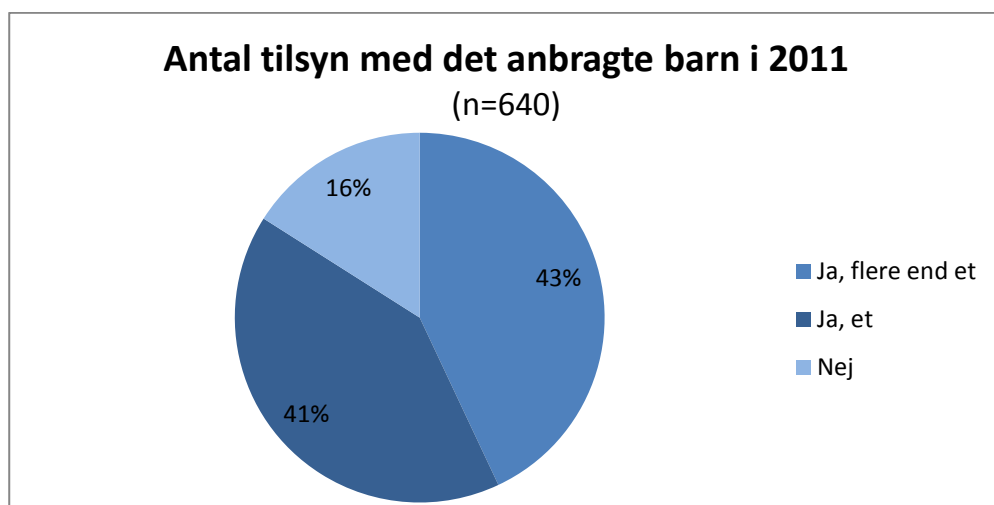
"Vi forhandlede selvrisiko på forsikring. Vi ville have den på 0 kr. Det kunne blive 500 kr. og så skulle jeg have et vederlag mere fra 9 til 10. Måned efter blev kørselstakst sat ned til laveste takst. Måned efter blev løn for tabt arbejdsfortjeneste for min mand taget væk (når han deltager i mødepligtige møder og supervision). Det begrundes med, at jeg nu får 10 vederlag og så kan manden ikke regne med at kunne have fuldtidsarbejde ved siden af. Jeg var ikke med på råd. Underligt at få lønstigning, og så tages det væk på anden måde".

Ydermere undrer flere respondenter sig over, at den del af betalingen, som skal dække omkostningerne, ikke stiger i takt med prisudviklingen, men i stedet stiger i takt med den kommunale lønudvikling.

6. Tilsyn

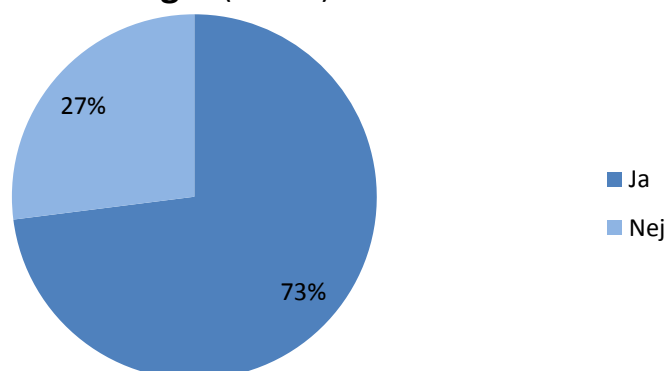
Ifølge Servicelovens § 70 stk. 2, skal der ved anbringelse af børn og unge uden for hjemmet ske et løbende tilsyn. Dette tilsyn omfatter mindst to årlige tilsynsbesøg på anbringelsesstedet.

43 % af respondenterne svarer ja til, at der har været flere end ét tilsyn med det anbragte barn i 2011, 41 % af respondenterne svarer ja til, at der har været ét tilsyn i 2011, og 16 % svarer nej til, at der har været tilsyn overhovedet i 2011.

73 % af respondenterne svarer, at tilsynsførende ved besøget talte med barnet eller den unge selv, mens 27 % svarer, at det gjorde tilsynsførende ikke.

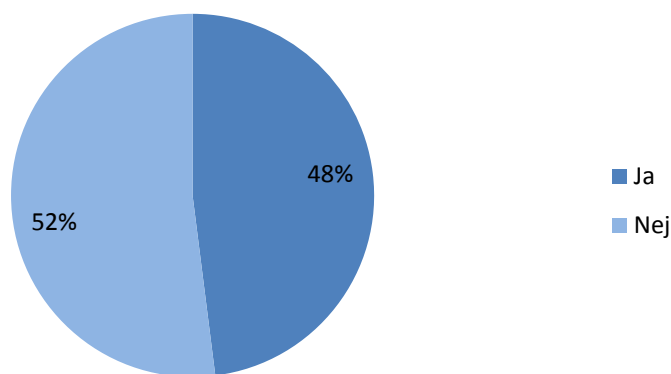
Blev der talt med barnet eller den unge ved besøget (n=602)

Respondenterne har haft mulighed for at komme med en eventuel kommentar til dette spørgsmål, hvilket 84 respondenter har gjort. Overordnet deler svarene sig i to grupper: den ene gruppe af respondenter er tilfredse med deres tilsyn, og det er karakteristisk for denne gruppe, at langt de fleste får flere end de to årligt lovbestemte tilsyn. Den anden gruppe af respondenter er utilfredse med deres tilsyn, ofte i høj grad, idet de føler, at de skal arbejde meget hårdt for at 'hive' tilsynene ud af kommunerne.

Under de to årlige tilsyn skal kommunen (i det omfang det er muligt) tale med barnet eller den unge. Samtalen mellem tilsynsførende og barnet eller den unge skal, ifølge Servicelovens § 70 stk. 2, så vidt muligt foregå uden tilstedeværelse af ansatte fra anbringelsesstedet.

Var du til stede ved samtalen? (n=446)

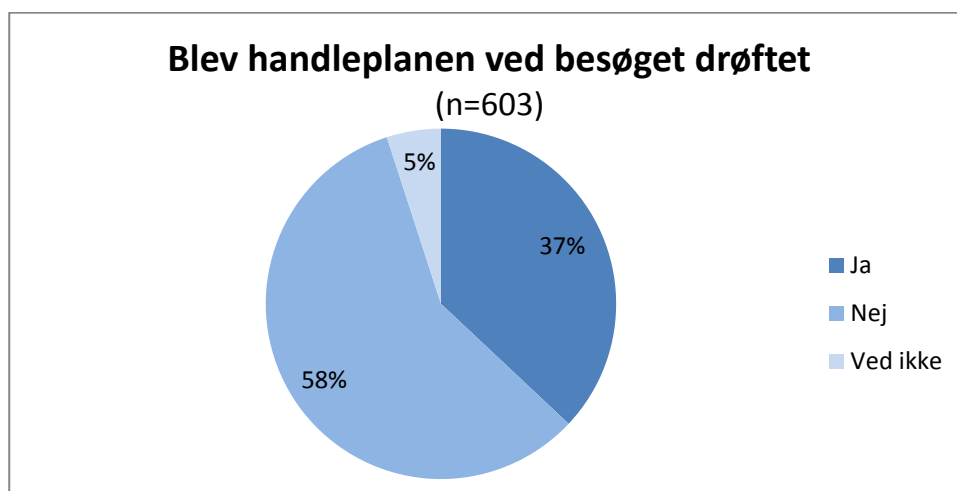

48 % af respondenterne svarer, at de var til stede under samtalen mellem tilsynsførende og barnet eller den unge, mens 52 % svarer at det var de ikke.

Ifølge Serviceloven § 140, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan for barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger. Denne handleplan skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet.

Ifølge Serviceloven § 70 stk. 1, skal kommunalbestyrelsen senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet eller den unge vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, jf. § 140, skal revideres. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 6 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering.

Til spørgsmålet om, hvorvidt den ovenfor omtalte handleplan blev drøftet ved tilsynsbesøget svarer 58 % af respondenterne, at det blev den ikke. 37 % svarer ja, mens 5 % ikke ved det.

7. Generelle kommentarer

Til slut i spørgeskemaet kunne respondenterne komme med en generel kommentar. Dette benyttede 171 respondenter sig af. Nedenfor er de overordnede temaer opridset med hver et eller to citater:

Trusler og kompromis:

"Synes man bliver 'truet' på sine vederlag eller ikke får 'tilbudt' børn".

"For mig som familieplejer er det ikke så meget det, at jeg rammes på økonomien. Men det er det, at kommunen bevidst går ud og etablerer en forringet foranstaltning, for det barn jeg har i pleje, uden skelen til barnets behov. Mit personlige dilemma består i, at jeg sagtens ville kunne indberette en skriftlig klage over afgørelsen med alle relevante argumenter for, hvorfor det er en dårlig idé at ændre på vilkårene nu, hvor vi endelig ser en god stabil udvikling hos barnet. Men jeg må se i øjnene, at jeg frygter, at det bliver taget ilde op - og hvor står vi så. Så i bund og grund bliver jeg tvunget til at gå på kompromis med lige præcis nogle af de kvalifikationer, jeg er blevet ansat på".

Hård tone:

"Ydermere bliver tonen over årene mere og mere hård. Ret ind og hold din mund - også selv om du oplever, at barnet bliver dårligt behandlet".

Problemer med kontrakter:

"Vores aflastningsopgave blev ændret drastisk ifm. vores plejesøns flytning fra en institution til en anden. Det skete pr. 1. juni 2011. Vi skal først have møde d. 15. september 2011 omkring ændringerne og aflønningen. Det var den første dato sagsbehandleren havde tid. Så vi har faktisk arbejdet uden kontrakt i over 3 mdr."

Ikke barnets tarv, men økonomi:

"Det der er gjort i vores situation er ikke barnets tarv. At flytte et barn til Horsens som har boet hos os i 6 år. Vi føler os dårligt behandlet og savner vores plejebarn. Men et opholdssted var billigere. Vi kan ikke engang få betalt bropenge eller diesel efter besøg i Horsens. Det er på frivilligt basis. Vi føler vi er kasseret. Øv"

"Vi er blevet truet med lønnedsettelse på 2 vederlag. Hvis vi ikke vil gå med til det, bliver vi fyret, men vi er ikke færdige endnu"

Manglende efterværn:

"Vi havde et barn, der blev 18 år, der ønskede at blive i en overgangsperiode, indtil det var kommet i gang med en uddannelse. Barnet var ikke alderssvarende og havde brug for hjælp. Det blev fastholdt, at der ikke var efterværn i kommunen, og at barnet ville kunne klare sig selv. Jeg, som plejemor, måtte kæmpe minimum 20 timer for at der kom ekstern støtte på, trods det barnet ønskede mig, dette kunne ikke lade sig gøre. Ud af vagten. Resultat i dag; bistandsklient, ingen igangværende uddannelse, 18 år og nybagt mor. Vi hjælper stadig"

8. Undersøgelsens metode

Surveyet er tilrettelagt som et elektronisk spørgeskema med i alt 59 spørgsmål, hvoraf langt de fleste er stillet alle deltagere. Nogle få spørgsmål er dog opfølgning på specifikke svar, hvorfor kun nogle respondenter er blevet stillet disse.

Deltagere

Målgruppen for surveyet er familieplejere. Det elektroniske survey blev udsendt til 1299 e-mailadresser, som vi kunne forvente tilhører målgruppen. E-mailadresserne stammer fra Socialpædagogernes medlemsarkiv over medlemmer, der har angivet, at de er familieplejere.

Udsendelse

Det elektroniske survey blev udsendt til de 1299 e-mailadresser den 6. september 2011. 18 e-mailadresser har vist sig at være fejlbehæftede, og disse er derfor udgået af undersøgelsen. En rykker blev udsendt den 9. september til de respondenter, der endnu ikke havde svaret, hvorefter surveyet blev lukket for besvarelser den 12. september 2011.

Besvarelser

742 respondenter har påbegyndt besvarelsen af spørgeskemaet, og ud af disse har 648 gennemført. Det giver en svarprocent på 51 % på færdiggjorte besvarelser i forhold til det teoretisk mulige antal respondenter (1281).

Repræsentativitet

Blandt de 648 respondenter, der har besvaret spørgeskemaet, er 88 % plejefamilie, 11 % kommunal plejefamilie og 1 % netværksplejefamilie.

75 % af respondenterne har børn i anbringelse, 20 % har både børn i anbringelse og i aflastning, og 5 % har børn i aflastning.

Langt størstedelen af respondenterne har været familieplejer mere end 7 år (67 %), mens 25 % har været familieplejer mellem 3-6 år og 8 % har været familieplejer 2 år eller derunder.

Herudover er der en meget høj grad af geografisk repræsentativitet, idet respondenter bosat i alle landets 98 kommuner deltager. Ydermere har respondenterne børn fra 94 af landets 98 kommuner i anbringelse.